ათრობდა ხალხთა მწუხარება

аитпбга бапбиа мяუбатება, уйубпйу аижй,
мйуй уауабпд мпнаг дъаега
ащчтипеанებау,
мпшапафдиа ыиавпндбйи уздмга
бтюандбау
га мдгйгитаг бдпу аяეтга; нйкпппღжй.
пабатӯ йъп, шедънйу бдгй. щдпеа, шапуӯ,
чтдйпйндбйу га гдгпчпйу сйну мйандба.
ჩедн кй уйматипйу зიხეებში гавейандба
випу вейудтаега, тпвптз жатй
уауачпапуი.
კუბოებისთვის მეკუბოვეთ ხე აღარ ეყოთ;
ხე არ ყოფნიდა მეფეს კაცთა ცვარზე საცმელად,
მაგრამ გამოჩნდა სიხარული კაცთ დასახსნელად...
ამხანაგებო! განახლების ზარმა დარეკა,
ტახტი დაეცა და იმედად ქაოსზე დგება:
თანასწორობა, რესპუბლიკა, თავისუფლება!
1917